

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Sandy Brinck som ordfører:

Sandy Brinck (S):

Dette lovforslag er en genfremsættelse af et lovforslag fra den tidligere socialdemokratiske justitsminister, hvorfor jeg ikke overraskende fra start af kan meddele, at Socialdemokratiet er enig i de tiltag, der lægges op til.

Forslaget handler i sin hovedessens dels om et effektivt retssystem, dels om offentlighed i retssystemet.

Effektiviteten først: Det er for Socialdemokratiet vigtigt, at retssystemet ikke holdes for nar af borgere, som bare undlader at møde op, lige så vel som det er vigtigt, at retssystemet er så effektivt, at borgernes retstvister kan blive afklaret inden for en rimelig tid.

Socialdemokratiet bidrager meget gerne til at forbedre domstolenes muligheder for en effektiv ressourceudnyttelse og dermed en bedre service over for borgerne, og derfor undrer vi os over, at regeringen samtidig i sit finanslovudspil lægger op til besparelser på domstolene. Vi er bekymret for, at det, vi opnår med dette lovforslag, ikke fører til forbedringer over for borgerne, fordi regeringen i den anden hånd står med sparekniven over for domstolene.

Kl. 13.15

Dette skal dog ikke afholde os fra at medvirke til forbedringer. Der er i forslagens bemærkninger dokumentation for, at udeblivelse udgør et stort ressourcespild i domstolssystemet. Effektivitet må imidlertid ikke ske på bekostning af kvalitet og retssikkerhed. Når det foreslås at udvide mulighederne for at afsige domme, selv om tiltalte ikke er til stede, så er det for Socialdemokratiet afgørende, at dette følges op af en ufravigelig ret til at kunne få sagen genoptaget, ligesom vi finder det rigtigt, at forsvareren kan bruge politirapporter som dokumentation for tiltaltes forklaring, når tiltalte nu ikke selv er til stede.

Udvidelsen medfører jo, at ganske mange af de sager, som kommer for domstolene, kan afgøres på denne vis, og at vi går fra simple sager over til mere komplekse sager. Det er vigtigt for Socialdemokratiet at understrege domstolenes almindelige vurdering af, om sagens karakter nødvendiggør tiltaltes tilstedeværelse, altså at det at afsige dom, uden at tiltalte er til stede, ikke er obligatorisk, men beror på domstolens konkrete vurdering.

Forslaget indeholder ligeledes en ændring i forhold til politiklagenævnene, som afværger uhensigtsmæssig ressourceudnyttelse, og ændringen gør, at man undtagelsesvis ved lange og komplekse klagesager, som ikke er færdigbehandlede, når der skal udpeges nye medlemmer af nævnet, kan lade de hidtidige nævnsmedlemmer færdiggøre sagen. Dette gør, at et nyt nævn ikke skal starte forfra med at sætte sig ind i sagen, og vi undgår dermed dobbeltarbejde. Det synes vi i Socialdemokratiet lyder ganske fornuftigt.

Et andet element i lovforslaget handler om offentlighed. I dag er det sådan, at pressen først kan få en domsudskrift, når ankemulighederne er ophørt, dvs. enten at fristen er udløbet, eller at der er afsagt en ankedom. Socialdemokratiet kan støtte, at pressen med dette lovforslag får ret til domsudskrifterne med det samme, uanset om sagen ankes eller ej.

Vi er også enige i, at retningslinjerne for brugen af domsudskrifter må være de samme, uanset om domsudskrifterne er udleveret som følge af pressens ret, eller fordi domstolene frivilligt udleverer disse akter. Vi mener, at logikken i at have lovgivningsmæssige rammer for pressens anvendelse af oplysningerne næppe kan hænge sammen med omstændighederne for udleveringen.

Socialdemokratiet støtter så megen offentlighed i retssystemet som overhovedet muligt, men et retssystem skal også tage hensyn til oplysningernes følsomhed, og derfor mener vi også, at det er rigtigt at bede Retsplejerådet om at se på, om man kan finde en form, hvor domsudskrifterne ikke alene bruges som baggrundsmateriale for journalisterne, men kan offentliggøres i deres helhed. I den forbindelse vil vi godt minde om, at vi spændt venter på Domstolsstyrelsens domsdatabase.

Vi mener, at retssystemet på mange måder forekommer at være den rette kilde til den offentlighed, og vi er meget enige med Venstre i, at vi dermed også giver borgeren en adgang. Men som sagt: Det bør være Retsplejerådet, der kigger på det. Samtidig er vi jo bekendt med, at Domstolsstyrelsen er i gang, og det kan være, at ministeren kan knytte nogle kommentarer til, hvor langt man er, fordi det jo selvsagt vil løse meget af denne problematik.

Alt i alt kan vi støtte dette lovforslag, som vi jo selv har forberedt og fremsat tidligere, så det er der ikke den store overraskelse i.